

сеха звуците на камбаните, още не стихнали, а електрическите лампи, сякаш в чест на коледните снежинки, пржскаха обилна светлина из улиците...

## II.

Снежинките нахлуха в града.

— Какви блестящи лампи!... Каква ярка светлина!... Какви високи къщи! — викаха те.

— Ф-ф-иу-у-у! — пееше зимния вихър.

Той си играеше със снежинките, блжскаше ги в стените и покривите на зданията, нсесеше ги из улиците.

— Колко е хубаво, колко е хубаво! — викаха те и хвжркаха на всички страни.

— Тази вечер и утре нали е празник? — обадиха се някои, — я да подхванем нашия лек танец и да поиграем, както ние знаем. Свири, вихре, пей своите зимни песни! Ние ще потанцуваме...

И вихъра засвири още по-силно своята луда песен. Радваха се снежинките и танцуваха. Те се сжбирха вкупом, вжртяха се на вихрушки, а после се разделяха и се пилееха на всички страни из града. Подскачаха от покрив на покрив на къщите, чукаха по прозорците и вратите, гонеха се из улиците...

## III.

Но омржзна най-после на снежинките да играят по улиците.

— Да видим, хората как празнуват Бждни вечер, и как посрещат Коледа, — казаха те.

И се спуснаха из една улица, която водеше към края на града.

— Тук в тази къща свети, — каза една снежинка. — Да погледнем през прозореца.

— Чук-чук-чук! — почукаха те на прозорецът и надникнаха в стаята.

Това беше малка, бедна стаичка. Пред масата, която нямаше покривка, седяха две деца, заедно с майка си. Те се готвеха да вечерят. На масата имаше само един малък хляб и нищо друго.

Майката въздъхна и каза:

— Боже мой, какви години дочекахме! Срущу Коледа, нищо друго нямаме, само този хляб, но и той за кого по-напред?

Децата, мжршави и бледни, гледаха хляба с лакомни очи. Те бяха много гладни...

Майката взе, раздели хляба на две части и го подаде на децата.

— А за тебе? — попитаха те.

— Аз не съм гладна.

Не, тя беше гладна. Снежинките разбраха това по блясъка на нейните очи. А малките лакомо и сладко джвчеха хляба.

— Бедни, бедни хорица! — зашушнаха снежинките. — Какво ще разберете вие от големия празник утре! Да бягаме от тука.

И те литнаха и се понесоха по-нататък...